

faring, netop en Mand, som ikke jeg har nævnt, men som er bleven nævnt af det ærede Medlem for Assens, og han siger i sit 24de Aar, at en stor Del af de Evner, han ligger inde med, spildes for Verden, fordi han er født i et fattigt Hjem i Stedet for at være født til Rigdom. Det maa være Samfundets Opgave at træde til her, at det ikke skal staa som en Hindring, at Børnene ere fødte paa Skyggesiden, naar ellers deres Evner gøre det muligt for dem at naa frem. For øvrigt er det en daglig tilbagevendende Historie med den udmærkede Udsigt for Børn fra fattige Hjem, det er jo saaledes, at naar der stilles Krav fra de fattiges Side, siges der: Det skulle I ikke, det er lettere for de fattige at naa frem, det er saa uhyre dejligt at være fattig og lettere for dem at naa frem end for de velstillede. Det er paa samme Maade, som naar man fra anden Side fortæller de fattige om Himlens Herlighed, som særlig staaar aaben for dem, og at de slet ikke skulle trage saa stærkt efter at komme frem og faa det bedre, det er i Grunden saa uhyre rart at være fattig, de staa Himlen meget nærmere. Men se vi efter, hvordan de, der fortælle disse Historier, bære sig ad, saa trage de selv efter at naa frem og undgaa Fattigdom, og saa forstaar enhver, at Historien har ikke saa grumme meget at sige.

Min Kritik af den Paragraf, der giver Bestemmelse om det Tilfælde, at en Fader til et uægte Barn vilde forlade Landet, foranledigede den højtærede Justitsminister til at sige, at man skulde ikke være øm overfor saadanne Fædre. Men jeg sagde udtrykkelig første Gang, jeg havde Ordet, og jeg gentager det her, at det er ingenlunde Interesse for disse Fædre, som affødte mine Udtalelser, men kun dette, at jeg ikke med min bedste Villie kan se, at denne Paragraf hindrer Fædrene i at forlade Landet, men at den blot vil kunne afføde en Del Politivilkaarlighed, uden at man naar det, man tilsigter, og jeg mener derfor, at dette Afsnit enten helt maa gaa ud eller i hvert Fald maa omarbejdes paa en saadan Maade, at den mere rammer der, hvor den skulde.

Jeg har endnu lige et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Horsens (Fraenkel). Han kælede igen i Forgaars for sin Chance, skønt jeg synes, at den for ham begynder at blive mindre og mindre, han er ikke saa begejstret for den nu, som han var første Gang. Men jeg forstod ogsaa, at for ham har Chancen

været skiftende i Tidens Løb. Det er kun faa Aar siden, at hans Chancer gik i Retning af Socialdemokratiet, at han kunde faa Hjælp hos Socialdemokratiet til at komme ind i dette Ting. Da disse Chancer glippede, har han endelig naaet til at finde Chancen i Form af Samarbejde, og det gaar da her paa den Maade, som det undertiden gaar den uheldige Frier, der har hentet sig en Kurv, at han, naar han har faaet Kurven, udtaler sig haanende og ringeagtende om den Ungmø, der gav ham Kurven. Saaledes hørte man det ærede Medlem for Horsens, der nu endelig gennem Samarbejde mellem Højre og Venstre var naaet herind, udtale sig haanende og ringeagtende om dem, hos hvem han tidligere saa inderlig gerne vilde have Hjælp og havde søgt Bistand, naar bare det havde været ham muligt. Nu er det ærede Medlem i den vanskelige Stilling at skulle tjene to Herrer. Derfor vil man lægge Mærke til, at man i enhver Sag, hvor det ærede Medlem udtaler sig, ikke vil se ham indtage et eneste eget Standpunkt. Hans Stilling er kun den, at han er imod Socialdemokratiet, men om de foreliggende Sager er han nødt til at udtale sig saa tilpas, at hans to Herrer begge kunne føle sig tilfredsstillende derved.

Jeg skal vende tilbage til Lovforslaget igen. Det har glædet mig, at den højtærede Justitsminister har udtalt, at det er en Trykfejl, hvad der staaar i § 1, 2det Stykke, at Bidraget skal udredes saaledes, at Barnet kan opdrages i Overensstemmelse med Moderens Livsforhold, dog ikke udover almindelig gode Middelkaar. Jeg forstaar, at det er en Trykfejl, og at Optragelsen ikke skal være under almindelig gode Middelkaar, og saa er det betydeligt mere tilfredsstillende end nu.

I øvrigt har det glædet mig, at den højtærede Minister har erklæret sig villig til at forhandle om de forskellige Punkter, der ere berørte. Jeg glæder mig særlig over den Sympati, han har udtalt for Tanken om eventuelt at faa oprettet Fødehjem. Det er mit Haab, at det maa lykkes at faa gennemført denne Lov snarest muligt, saa at den kan blive til Gavn for de daarligst stillede i Samfundet.

Jeg slutter mig fuldstændig til en Udtalelse fra „Dansk Kvindesamfund“, som siger: „Det udenfor Ægteskab fødte Barn bør ikke fra Fødselen bestemmes til at høre med til Proletariatet. Har det Evne til at lære noget, at komme frem, bør disse Evner komme til deres Ret.“